

[H. C. Toft.]

tidligere syn på denne beskatning, som de mente skulle bibeholdes, har undergået en væsentlig forandring, så at jeg tør håbe, at man kan give tilslutning til de synspunkter, dette forslag giver udtryk for, i alt fald fra det radikale venstre.

Så vidt jeg erindrer, har den nuværende statsminister, da han endnu var finansminister, i en tale givet udtryk for, at han var af den mening, at der måtte en omlægning til, men den anskuelse deles altså ikke af det ærede medlem hr. Ove Hansen.

Hvor urimelig beskatningen af fast ejendom er, belyses bedst ved et eksempel, og jeg har derfor skaffet oplyst, hvad en landmand med en gård på knap 50 tdr. land god jord må betale i kommunale skatter, og jeg skal tilføje, at gården drives godt. Den pågældendes skattepligtige indkomst var sidste år 12 200 kr., og han måtte heraf betale i kommunale skatter: personlig skat til kommunen 1 112 kr., ejendomsskatter til kommunen 1 090 kr. og ejendomsskatter til amtet 1 011 kr., altså en samlet kommunal beskatning på 3 212 kr. af en skattepligtig indkomst på 12 200 kr. En ikke-ejendomsbesidder i samme kommune, altså en person, der kun betaler direkte personskat til kommunen, skulle have en skattepligtig indkomst på 30 000 kr. for at svare en lige så stor skat som den, den pågældende landmand betalte af en skattepligtig indkomst på 12 200 kr. At denne måde at beskatte på ikke kan opretholdes, må være klart for alle; der må en omlægning til.

Det er for mange, ja, for de fleste landmænd et stort problem at få finansieret en tiltrængt ombygning, som er nødvendig for, at produktionsapparatet kan være i en sådan stand, som det nødvendigvis må være i i dag, hvis man vil være med i konkurrencen. Landbrugets samlede ejendomsbeskatning udgør ca. 280 mill. kr., hvilket svarer til, at der i samfundet forlods er indsat en prioritet i landbruget på 5,6 milliarder kr., og hertil kommer landbrugets egen gæld på ca. 8 milliarder kr. I det omfang vi fjerner den byrde, som samfundet i stigende grad har pålagt landbrugsproduktionen, vil også mulighederne øges for, at landbruget kan forrente og afdrage den store kapitalinvestering, som erhvervet står over for.

Det forslag til folketingsbeslutning, vi her har fremsat, og de forslag, vi tidligere i denne folketingssamling har stillet om bortfald af ejendomsskatter til staten, vil for landbruget alene betyde en lettelse på 125 mill. kr. årlig, hvilket vil sige, at vi derigennem vil lette landbruget for en forlods-prioritet, en førsteprioritet på 2 500 mill. kr. Herigennem åbnes mulighed for, at den enkelte landmand kan få sit produktionsapparat bragt i den stand, som han bør tilstræbe.

Det er imidlertid ikke blot landmændene, der betaler amtsskatter. Mange steder er disse amtsskatter i allerhøjeste grad også en voldsom belastning for beboelsesejendomme og selvfølgelig i særlig grad i de kommuner, der er nært beliggende ved de store købstæder, og navnlig omegnskommunerne til hovedstaden, hvor grundværdierne jo er høje. Også her virker den amtskommunale beskatning urimelig, uretfærdig og ofte hårdhændet. Ved de stigende grundværdier bliver beskatningen af mange ejendomme — navnlig af enfamiliehuse — så hård, at den er ved at tvinge folk bort fra deres bolig. Jeg vil derfor gerne i denne forbindelse, hvor vi står over for en ejendoms Skyldvurdering, som åbenbart skal presses mest muligt i vejret, henstille til regeringen at drage omsorg for, at ikke staten selv bliver den, der mest af alle skruer værdien op i urimelige højder i de såkaldte omegnskommuner. Der må hurtigt åbnes for mulighederne for at bygge i de såkaldte mellemzoner. Det er klart, at jo mere begrænsede købsmulighederne bliver i inderzonerne, jo højere presses priserne op, og derfor har regeringen sit store medansvar for den udvikling, der her er sat i gang, en udvikling, der presser priserne på grundene og dermed grundskatterne op i en sådan højde, at mange simpelt hen ikke kan få råd til at blive boende i det parcelhus, de for år tilbage har erhvervet sig i den tro, at de kunne bo her, også når de nåede alderdommen, selv om de i alderdommen havde mindre indtægter.

Vort forslag om nedsættelse af amtsskatterne og omlægning af disse er udtryk for en politik, der værner boligen for den enkelte. Det kan ikke være rigtigt at føre en politik, der presser folk bort fra det sted, hvor de har skabt arnestedet for familie og hjem. Ifølge dagspressens meddelelser